

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/144/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010474
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010474.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. januára 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

F. A.,

nar. XX.X.XXXX v U., V. P. štátna príslušnosť maďarská, trvale bytom V., U. XXX, t. č. v inej veci vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/103/2017 zo dňa 28. septembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný F. A. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 24. 03. 2017 medzi 11:00 h až 11:30 h v V., časť U. po upozornení zo strany poškodenej, aby neschovával hadicu, ktorou odčerpával odpadovú vodu do trativodu z pozemku patriacu k jeho rodinného domu č. XXX najskôr začal poškodenej I. Z. vulgárne nadávať a vyhrážať sa jej, že ju zabije, na čo preskočil bránu svojho rodinného domu, pristúpil k poškodenej I. Z., ktorá stála na voľnom priestranstve pred susediacimi rodinnými domami č. XXX a č. XXX a udel ju pravou rukou zavretou v päšť do ľavej časti tváre v oblasti ucha a spánku, následkom čoho poškodená spadla na zem, poškodená kričala na svojho manžela, na čo obžalovaný ušiel do svojho domu, čím v poškodenej I. Z. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom úderom päťou poškodenej spôsobil zranenia: pomliaždenie Hlavy v oblasti ľavého temena bez obmedzenia obvyklého spôsobu života a následným pádom na zem zlomeninu nechtového výbežku posledného článku palca ľavej ruky, tržne zmiaždenú ranu palca ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a poškodenú obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu 3 týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. h) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 14 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Podľa §§ 50 ods. 2, 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. bola obžalovanému F. A. uložená povinnosť počas skúšobnej doby sa nepriblížiť k poškodenej I. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom V., U. XXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Bratislava škodu vo výške 126,08 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená I. Z. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný F. A., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca poukázal predovšetkým na rozpory vo výpovedi poškodenej I. Z., ktoré rozpory robia túto usvedčujúcu výpoveď nevierohodnú. Rozpory sa týkajú ňou uvádzanému času činu, rozsahu a spôsobu fyzického násillia obžalovaného, mechanizmu zranenia, miesta zranenia na hlave. Súd preto nemohol výrok o vine obžalovaného urobiť na základe takejto výpovede poškodenej. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodiť z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní nad rámec písomných dôvodov odvolania, obžalovaný navrhol vypočuť svoju maloletú dcéru, ktorá podľa neho bola prítomná spolu s ním na mieste činu. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere v zásade nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd sa stotožnil aj s rozsahom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, po vyhodnotení ktorého mohol súd prvého stupňa urobiť správne skutkové zistenia. Zo skutkových úvah súdu prvého stupňa uvedených v odôvodnení rozsudku vyplýva, že tento pri priamych dôkazoch stojacich proti sebe - výpoveď obžalovaného a výpoveď poškodenej, správne vychádzal z ďalších dôkazov, ktoré podporovali usvedčujúcu výpoveď poškodenej. Okrem zistených zranení poškodenej (lekárske správy a znalecký posudok) správne súd poukázal na výpoveď svedka I. Z., ktorý jednak počul veľký krik a bezprostredne po čine videl poškodenú kľačať na kolenách a obžalovaného videl odchádzať - utekať preč od poškodenej. Súčasne tento svedok jednoznačne uviedol, že na mieste činu okrem obžalovaného, poškodenej a jej manžela žiadnu ďalšiu osobu nevidel, teda nevidel tam aj maloletú dcéru obžalovaného. Senát odvolacieho súdu preto ani nevyhovel návrhu obžalovaného na výsluch jeho dcéry. Ide pritom navyše o dieťa, ktoré v čase činu malo 5 rokov a táto by mala vypovedať o tom, čo by mala „pozorovať“ pred takmer dvomi rokmi.

Z hľadiska namietanej vierohodnosti usvedčujúcej výpovede poškodenej I. Z., k tomu senát odvolacieho súdu (aj s prihliadnutím na obsah ďalších dôkazov) uvádza, že nejde o také rozpory v jej výpovediach, pre ktoré by nebolo možné na túto výpoveď prihliadať. Tu je predovšetkým potrebné uviesť, že pre poškodenú išlo o „silný stresujúci“ zážitok, a preto ani určité nezrovnalosti v čase, spôsobe a rozsahu následku v jej výpovediach nerobia jej výpoveď nevierohodnú. Znalec pritom pripustil zlomenie článku palca na ľavej ruke pri páde na zem, ktorému predchádzal úder pravou rukou do ľavej strany hlavy (ochranný mechanizmus obidvoch rúk pred pádom na zem).

Pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci pritom súd prvého stupňa správne prihliadol aj na zistené okolnosti spočívajúce v opakovaných vzájomných sporoch medzi rodinami obžalovaného a poškodenej, pričom svedkovia vypovedali aj o agresívnej povahe obžalovaného.

Zistený skutkový stav súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval ako jednočinný súbeh prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaný sa poškodenej vyhrážal smrťou a túto aj na mieste verejnosti fyzicky napadol, čím vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu.

Pokiaľ ide o uložený výchovný trest odňatia slobody, tento súd prvého stupňa správne obžalovanému uložil na základe zákonných ustanovení uvedených vo výroku o treste. Odvolací súd považuje trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu za primeraný. V záujme ochrany poškodenej súd prvého stupňa správne obžalovanému uložil aj zákaz priblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Napokon odvolací súd nezistil ani pochybenie pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.